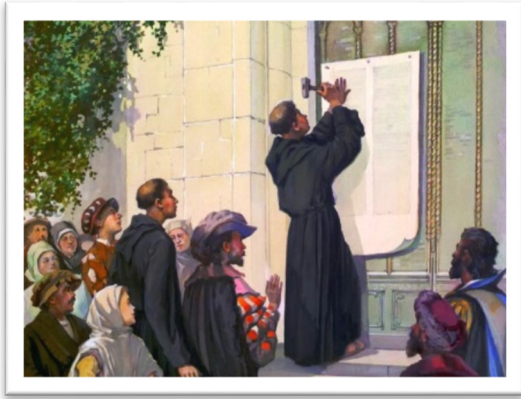

‘Hier staan ek, mag God my help’

Party van die mees lewens-veranderende gebeure in die geskiedenis van die kerk, het gevolg op die standpunt inname van een man op 'n kritieke tydstip. Vanjaar, 2017, dink ons aan die 500ste herdenking van die dag toe Maarten Luther sy 95 stellings teen die deur van die Kasteelkerk in

Wittenberg vasgeslaan het, op 31 Oktober 1517. Dit was 'n gebeurtenis wat die vuur van die Protestantse Hervorming aangesteek het. Later is die Hervormer opgeroep na die Ryksdag van Worms waar hy op 28 April 1521 verklaar het: *“My gewete is 'n gevangene van die Woord van God. Ek kan nie, en sal nie, enigiets terugtrek nie, want dit is nie veilig of reg om teen my gewete in te gaan nie. Ek kan nie anders nie, hier staan ek, mag God my help. Amen.”* Die Edik van Worms, gedateer 8 Mei 1521, verklaar Luther en sy aanhangers voelvry (vry vir enigiemand om hulle dood

te maak). Dit is die soort verskil wat een man kan maak!

Dit is interessant om te spekulêr oor hoe die kerk vandag sou gewees het as Luther vatbaar was vir kompromieë. Daar was groot druk op hom om sy leringe af te skaal en sy boodskap te versag. Maar partykeer is verdeling gepas, en selfs gesond, vir die kerk. Dit is reg vir die ware volk van God om hulleself bekend te stel. Kompromieë is dikwels 'n groter euwel as verdeling. Dit sal 'n groot bemoediging wees as meer leraars standpunt inneem. Deesdae gebeur dit selde dat iemand teen die stroom ingaan.

Die waarheid
is groot,
en dit oorwin.

Leierskap in die Geskiedenis

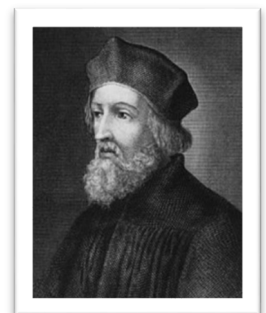
Daar is ander voorbeelde in die geskiedenis waar God mense gebruik het om die kerk uit sluimering wakker te maak. Daar was Athanasius (c. 296–373) wat teen die Ariese kettery standpunt ingeneem het en omtrent eiehandig die integriteit van die Christelike geloof behou het. Ons dink ook aan die heldhaftige standpunt van Johannes Hus (1373–1415) wat hy teen 'n groot oorwig van getalle ingeneem het. Op die voetstuk van 'n mooi standbeeld van hom in Praag staan daar “Die waarheid is groot, en dit oorwin”. Daar is Johannes Calvyn (1509–1564) wat getwis het met die Libertyne in Genève oor vryheid van staatsinmenging in kerklike dissiplinêre sake, “die skepper van die protestantse Kerk” (B.B. Warfield). William Tyndale (1494 – 1536) is vervolgd *“eenvoudig omdat hy die kerk wou hervorm, die evangelie wou herstel, en in besonder die volk van Engeland die Bybel wou gee.”* John Knox (1514 – 1572) is grootgemaak om Sy Meester se trompet te blaas, en om die Kerk in Skotland van Romeinse bygeloof en afgodediens te bevry.

George Whitefield (1714–1770), ‘die Herleefde Puritein’, het homself volledig vir 'n dooie kerk gegee en 'n dekadente Londen en Engeland gered van 'n ramp soortgelyk aan die Franse Revolusie.

C.H. Spurgeon het sterk gestaan teen die opkomende golf van ongeloof in 'n tyd van verval, en moes ly onder smaad en spot. J. Gresham Machen (1881–1937), wat die groeiende ongeloof van die Princeton Seminarie en van die Presbiteriaanse Kerk van Amerika

Johannes Calvyn

Jan Hus

uitgedaag het, is geskors en is verbied om homself te verdedig. Dr. D.M. Lloyd-Jones (1899–1981) het die dekadente kerk van die middel 20ste eeu teruggeroep na 'n God-gesentreerde beskouing. Daar is nie genoeg tyd om van al die ander te vertel nie. Hulle het almal dieselfde gedagte gehad – om te poog om die eer van God te handhaaf en Sy waarheid te behou. Hulle het dit gewaag om alleen te staan. Hulle het hul kleure teen die mas vasgespyker. Hulle was vurige manne en was dus instrumenteel om ander aan te steek. *“Julle ywer het ook die meeste ander aangespoor”* (2 Kor. 9:2).

Leierskap in die Skrif

In die Skrif vind ons soortgelyke voorbeelde van dapper geloof en moed. Gideon is opgeroep om die Israëliete van die Midianiete te verlos. Die werklike probleem was die ongehoorsaamheid in Israel. Gideon moes die altaar van Baäl afbreek. *“Die Gees van die Here het vir Gideon in besit geneem”* (Rigt. 6:34). Letterlik beteken dit dat die Gees van die Here vir Gideon “aangetrek” het. Dit is die Gees wat kom om deur 'n man te verlos. Ons sien Elia, die Tisbiet, wat uit relatiewe onbekendheid gekom het, wat die Woord van God *“voor wie ek staan”* aankondig om Agab en die volk wat in afgodery verval het, te konfronteer. Die Baäl-diens moet uitgewerp word. Die profeet het met die klippe *“die altaar van die Here reggemaak”* en toe gebid *“Laat dit tog vandag bekend word dat U God is in Israel”*. Die vuur van die Here het op die altaar geval en die offer verteer. Op daardie dag is daar vierhonderd-en-vyftig profete van Baäl doodgemaak (1 Kon. 17–18). Oor en oor in die geskiedenis van Israel het God 'n profeet voorsien om die mense op te wek en terug te roep na gehoorsaamheid. Selfs nadat Sy volk getugtig is met jare van gevangenskap in Babilon en teruggekeer het na Jerusalem, het God vir Haggai en Sagaria gegee om die volk op te roep: *“Neem ter harte wat met julle gebeur”* (Haggai 1:5), en die volk het die stem van die Here hul

*“Julle ywer
het ook
die meeste
ander
aangespoor.”
(2 Kor. 9:2)*

God gehoorsaam. In die boek Openbaring, hoofstukke 2 en 3 kom Christus, deur 'n openbaring aan sy dienaar Johannes, om sy misnoeë uit te basuin oor die booshede wat in die Sewe Kerke van Asië geduld is, en om die lidmate van die gemeentes tot berou te roep.

Gees-Gesalfde Leierskap

Hoe het die volk van God voorheen oorwinnings behaal? In Psalm 44 word ons herinner:

“Dit is nie met die swaard dat u volk die land in besit geneem het nie, nie deur hulle eie mag dat hulle die oorwinning behaal het nie, maar deur u krag, u mag en u teenwoordigheid, omdat U hulle liefgehad het.”

(Ps. 44:4)

Die Psalmis gaan voort om hul huidige toestand te beskryf: *“Tog het U ons nou verstoot en ons in die skande laat kom. U trek nie meer saam met ons leërs uit nie”* (Ps. 44:10). In omstandighede soos beproewings deur tugtiging, en waar God se gesig weggesteek is, is die pad van terugkeer deur onself te verootmoedig, deur ons sondes te bely en berou te toon. Ons kan hierdie dinge aanbeveel, maar die probleem is dat ons tans vasgeval het en 'n deurbraak nodig het.

CH Spurgeon

J. Gresham Machen

DM Lloyd-Jones

In hierdie situasie het die kerk dringend leiers nodig wat deur God aangewys en deur die “Gees gesalf” is. Baie kerke van vandag is behep met programme, strategieë, skemas. Geen ware hervormer van die vorige geslagte het programme aangekondig nie. Sekerlik nie Luther nie. Toe Luther sy 95 stellings aan die deur van die kerk in Wittenberg vasgespyker het, het hy nie besef dat hy die weg voorberei vir die Hervorming nie. In sy eie oë was hy getrou aan die Woord van God, en het hy foute openlik aangeval. Ongelukkig is dit waar dat die kerk, in ’n toestand van verval en onder oordeel, dikwels vas aan die slaap is, en net een stem nodig het om daardie slaap te verbreek. Ons benodig mense soos dié “van die Issaskarstam, mense wat die tekens van die tye verstaan en geweet het wat Israel te doen staan” (1 Kron. 12:32). Ons benodig mense wat “alarm maak”. Ons benodig mense wat sal opstaan en gewillig is. Die kerk het dit nodig om die stem van God te hoor, en wakker te word uit haar slaap. Ons benodig hervormers.

Die kerk
het dit nodig
om die stem
van God te hoor,
en wakker te word
uit haar slaap.
Ons benodig hervormers.

As beginsels wat indruis teen jou oortuigings die oorhand begin kry,
is jy geroep tot oorlog, en word vrede ’n sonde;
jy moet ten koste van vrede
jou oortuigings voor vriend en vyand openbaar,
met al die vuur van jou geloof.

Abraham Kuyper

John J Murray

© 2017

www.christelikemedia.org

Hierdie artikel is deur Nic Coetzee vertaal.